

VALERIJ BRJUSZOV

1917 OKTÓBERE

*A századoknak naptárában vannak
Sors megjelölte hónapok. Ki merné
Onnan kitörteni március idusát,
Mikor a szabadság utolsó római
Szerelmese tört szűrt tirannusába?
Feledni hogy lehet hideg-ködös delekben
Bátrak hitét, kartácsok jégesőjét:
December tizennégy bús moráját?
Mint lobogó a Nagy Forradalomnak
Tengerhadjára véres fényt vetett,
A június huszadika s augusztus
Tizedike. S a gyászos nap: brumaire
Így lobogott a francia hazában
Két szörnyű láng: február s június.
Am mind e szentnek mondott dátumot:
Kilencszázöt fényes decemberét,
S tizenhét februárját. túlragyogva
Vakítón világolsz Októberünk.
A ködökkel komorló őszidőből
Te formáltad az ujjongó tavaszt,
Te gyújtottál a beszennyezett élet
Fölébe új napot, s győzelmesen mutatsz
Igaz utat a messi századokba!*

VELEMIR HLEBNYIKOV

A SZABADSÁG

*És eljön a szőke szabadság.
Virággal igéz szíveket.
Együtt masirozva manapság
Letegezzük az úri eget.
Mi zord katonák dübörögve
Megütjük a pajzs tetejét:
Hogy legyen e földnek örökre
Királya az isteni nép.
Szűzek ajakán ha a dal szól
Dicsérve a volt diadalt,
Hát zengjen a szolgál Napról,
S önkényuri népről a dal.*